

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 90.019 van 3 oktober 2000
in de zaak A. 92.838/XII-2638.**

In zake : André PAEYE,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. DE CLERCK,
kantoor houdende te BRUGGE,
Hoogstraat 28

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. MARTYN,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat André PAEYE op
20 juni 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen
van de tenuitvoerlegging van het besluit van 14 april
2000 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw
waarbij de bouw van een rioolwaterzuiverings-
infrastructuur op het grondgebied van Knokke-Heist van
openbaar nut wordt verklaard ten gunste van de
NV AQUAFIN;

Gezien het gelijktijdig ingediende
verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 24 augustus 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 september 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DE CLERCK, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat B. STAELENS, die loco advocaat G. MARTYN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker omtrent het nadeel enkel betoogt hetgeen volgt: "Moest het tracé, zoals voorzien in het aangevochten besluit, -nl. dwars doorheen de eigendom van verzoeker-, worden uitgevoerd (implicerende de onteigening en de inname van een strook grond en de ondergrond, de inbreng in de grond van buizen van 2,2 m. diameter, de aanleg van de bovengrondse controleputten, de talrijke belemmeringen en beperkingen

inzake het gebruik van, en het bebouwen in en op de ingenomen grond), zal dit een nadeel voor verzoeker meebrengen dat in genedele ooit nog te herstellen valt, mocht de vernietiging worden uitgesproken";

Overwegende dat verzoeker in deze nadeelsbeschrijving vooreerst de mogelijke gevolgen schetst die volgens hem de uitvoering van het aangevochten besluit met zich kan meebrengen; dat hij meer bepaald gewag maakt van onteigening, van de inname van een strook grond en ondergrond, van de inbreng van buizen, de aanleg van controleputten, van de belemmeringen en beperkingen inzake het gebruik van en het bouwen in en op de ingenomen grond; dat hij daarbij echter niets zegt over het ernstig karakter van dat nadeel;

Overwegende dat verzoeker wel zegt dat dit nadeel "in genedele ooit nog te herstellen valt, mocht de vernietiging worden uitgesproken"; dat echter niet meteen kan worden ingezien waarom een buisleiding nooit zou kunnen worden weggenomen en om welke reden het nadeel voortvloeiend uit de tijdelijke aanwezigheid ervan, niet na een vernietiging financieel zou kunnen worden vergoed; dat bijgevolg het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel al evenmin is aangetoond;

Overwegende dat uit hetgeen vooraangaat volgt dat, mocht het aangevoerde nadeel al een rechtstreeks gevolg zijn van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing en niet van andere, nog te nemen uitvoeringsbeslissingen, zulks te dezen zelfs niet nader moet worden onderzocht, nu verzoeker niet heeft aangetoond dat dit nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is; dat bijgevolg aan de tweede van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie oktober 2000, door :

de H. D. VERBIEST,
Mevr. S. DOMS ,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.